

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **S. P.**, příslušnost Ukrajina, t.č. bytem PoS Kostelec nad Orlicí, Rudé Armády 1000, zastoupeného JUDr. Janou Brhlovou, advokátkou se sídlem K. Šliwky 125, Karviná-Fryštát, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Praha 7, Nad Štolou 3, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.5.2014 č.j. OAM-29/ZA-ZA08-K07-2014, o udělení mezinárodní ochrany

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á** .

II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

III. Odměna advokátky **JUDr. Jany Brhlové** se určuje částkou **8.876,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14b zákona č. 326/1995 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

[2] Žalobce v zákonné lhůtě u zdejšího soudu podal dne 6.6.2014 žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného, ve které uvedl, že jeho žádost byla zamítnuta neoprávněně, když v předcházejícím řízení byl zkrácen na svých právech spočívajících v porušení zákonných ustanovení (tj. žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní), a tím došlo k pochybení správního orgánu:

- § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen správní řád), jelikož správní orgán nepostupoval v souladu se zákony, ostatními právními předpisy a mezinárodními smlouvami,
- § 3 správního řádu, jelikož v průběhu správního řízení nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti,
- § 50 odst. 2 správního řádu, jelikož si neopatřil pro vydání rozhodnutí odpovídající a dostatečné podklady a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci,
- § 50 odst. 3 správního řádu, protože správní orgán nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, kterým je v tomto případě zájem na řádném výkonu veřejné správy,
- § 50 odst. 4 správního řádu, jelikož nepřihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo,
- § 68 odst. 3 správního řádu, jelikož odůvodnění rozhodnutí je nedostatečné – žalovaný se v něm nevypořádal se všemi důvody, které v průběhu řízení uvedl ani neobjasnil, na základě jakých úvah a skutečností došel k závěru uvedenému v napadeném rozhodnutí, § 12 a 14a zákona o azylu, jelikož má za to, že splňuje zákonné podmínky pro udělení mezinárodní ochrany,
- článek 4 odst. 4 Směrnice Rady 2004/83/ES (dále jen „kvalifikační směrnice“),
- článek 4 odst. 5 kvalifikační směrnice,
- článek 4 odst. 3 kvalifikační směrnice,
- článek 6 kvalifikační směrnice,
- článek 9 a 19 kvalifikační směrnice,
- článek 15 kvalifikační směrnice,
- článek 16 kvalifikační směrnice,
- článek 18 kvalifikační směrnice,
- článek 8 odst. 2 písm. b) Směrnice Rady 2005/85/ES (dále jen „procedurální směrnice“).

Navrhl zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

[3] Žalobce dne 2.7.2014 požádal zdejší soud o ustanovení právního zástupce a tlumočníka a dále prohlásil, že nesouhlasí s tím, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání. Usnesením zdejšího soudu ze dne 21.8.2014 č.j. 62Az 11/2014-27 byl žalobci ustanoven zástupce z řad advokátů, jak uvedeno v záhlaví tohoto rozsudku. Usnesením ze dne 1.10.2014 č.j. 62Az 11/2014-35 nebylo vyhověno jeho žádosti o změnu v osobě právního zástupce.

[4] Žalovaný k žalobě uvedl, že popírá oprávněnost námitek, věcí se řádně zabýval, vycházel z výpovědí žadatele, které porovnal s dostatečným množstvím aktuálních informací o zemi původu. Žalobce nebyl nikdy členem žádné politické

strany, nebyl ve své vlasti politicky angažován a důvody odjezdu z vlasti jsou totožné s těmi, které uváděl v prvním řízení, tj. že v r. 2008 odjel za prací. Žalovaný nemá důvod odchýlit se od dřívějšího závěru, který byl potvrzen i pravomocnými rozsudky Krajského soudu v Ostravě a Nejvyššího správního soudu v Brně. Zdůraznil, že zohlednil žalobcem uváděné zdravotní potíže a neshledal ani důvod pro udělení humanitárního azylu či doplňkové ochrany. Navrhl žalobu zamítnout.

[5] Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak uvedeno v odst. [1] tohoto rozsudku. V odůvodnění uvedl, že v případě žadatele se jedná již o druhou žádost, poprvé požádal 22.2.2011 a správní orgán rozhodl dne 2.3.2011 a žádost zamítnul jako nedůvodnou. Správní orgán se nejdříve zabýval otázkou, zda je žádost přípustná ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu, avšak shledal, že nastala nová skutečnost, kterou je aktuální zdravotní stav v důsledku úrazu, ke kterému došlo až po vydání rozhodnutí správního orgánu ve věci jeho předešlé žádosti. Správní orgán odkázal na informace o zemi původu, které měl k dispozici a skutečnosti tvrzené žadatelem vyhodnotil v kontextu těchto zpráv. Na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že žadatel nesplňuje zákonné podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, a to ani ve smyslu humanitárního azylu či udělení doplňkové ochrany.

II.

[6] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal žádost dne 29.1.2014, ve které uvedl, že je náboženského vyznání pravoslavného, nikdy nebyl politicky organizován, nekonal vojenskou službu pro špatný zrak. Na území České republiky vstoupil 3.4.2008 na základě cestovního pasu a pracovního víza, když přijel za prací. Jako důvod udělení mezinárodní ochrany uvedl, že má zdravotní problémy, má problémy s nohama, má odřezané prsty na noze, k čemuž došlo před dvěma lety, teď mu omrzla kůže a nemá to zahojeno. Nohy necítí už asi 4 roky a bylo mu řečeno, že to tak bude až do konce života. Předložil chirurgickou zprávu ze dne 22.1.2014 a 23.4.2014, že se jedná o omrzlinu s nekrózou tkáně kotníku a nohy pod ním s tím, že na noze vpravo zhojeno, vlevo stav po amputaci v tarzu, defekt klidný. Při pohovoru k žádosti dne 5.2.2014 uvedl, že má problémy s nohama, k omrzlinám došlo, když pobýval v Havířově. Proti bolesti užívá léky. Nemůže pořádně chodit a trpí bolestmi. Dále ve správním spisu jsou založeny další odborné lékařské nálezy, a to propouštěcí zpráva ze dne 24.2.2012, výsledky hematologického vyšetření ze dne 24.6.2011. Dále obsahem spisu jsou zprávy o Ukrajině, a to konkrétně zpráva CRS pro kongres USA z 24.3.2014 na téma Současné otázky a politika USA, Informace ZU Kyjev ze dne 10.3.2014 na téma Nová ukrajinská vláda, Informace MZV ze dne 2.10.2013 na téma Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí a situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Informace MZV z 16.4.2014 na téma Aktuální bezpečnostní politická a ekonomická situace na Ukrajině, Evropská komise Brusel 27.3.2014 na téma Zpráva o pokroku v zemi za rok 2013 v rámci EPS, Ukrajina leden 2014 od Freedom house na téma Svoboda ve světě 2014, Informace belgického úřadu pro cizince z 20.3.2014 na téma Zdravotní péče a sociální zabezpečení a dále Informace ČTK. Součástí spisu je i žádost o udělení mezinárodní ochrany z 29.11.2011, ve které žalobce uvedl, že vyznává pravoslavné náboženství, nikdy nebyl politicky organizován, do ČR zajel za

prací. Jako důvod udělení mezinárodní ochrany tehdy uvedl, že se nechce vrátit na Ukrajinu, kde má problémy. Během své práce na Kladně zbil jednoho „klienta“, nezaplatil mu peníze a vzájemně si vyhrožovali. Předtím byl on zbit jeho kamarády. On mu nedal peníze, které měl zaplatit za vízum ve výši 12.000,- Kč, potom nedostal vízum, zrušili mu pobyt a neměl ani na pokutu. Přitom u něj měl peníze za dva měsíce ve výši 40.000,- Kč. Z toho důvodu došlo k tomu, že ač měl povolen pobyt ještě na 2 roky, tento mu zrušili. Tento „klient“ se vrátil na Ukrajinu a žadatel má informace, že se léčí s ledvinami, které mu měl údajně poškodit. Od sestry se dozvěděl, že se mu „klient“ bude mstít. Z tohoto důvodu se nechce na Ukrajinu vrátit. V pohovoru 1.3.2011 k první žádosti uvedl, že několikrát pracoval v Maďarsku, Rusku, někdy i na Ukrajině, málo pobýval doma, většinou jezdil za prací. Do ČR odjel 2.4.2008, měl vízum a jednou si ho v ČR prodloužil. Další prodloužení v r. 2009 již mu nebylo umožněno. Když přijede na návštěvu na Ukrajinu, tak bydlí u bratra nebo u sestry. „Propisku“ má u babičky. Zopakoval, že má obavu z návratu na Ukrajinu z důvodu, že na Kladně zbil jednoho „klienta“, který mu nezaplatil peníze za práci a dlužil mu asi 40.000,- Kč.

[7] Z obsahu soudního spisu 64Az 5/2011, že zdejší soud pod uvedenou spisovou značkou přezkoumával zákonnost rozhodnutí žalovaného ze dne 2.3.2011 č.j. OAM-40/LE-PA03-PA03-2011 ve věci zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu s výsledkem, že žaloba byla zamítnuta. Proti rozsudku zdejšího soudu byla podána kasační stížnost, o níž Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 12.12.2013 č.j. 4Azs 28/2013-27 rozhodl tak, že ji odmítl pro nepřijatelnost.

III.

[8] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

[9] Soud nejdříve předestírá, že žalobce podal žalobu jen v obecné poloze citací příslušných ustanovení správního řádu a pak citací několika článků Směrnice Rady 2004/83/ES a Směrnice Rady 2005/85/ES, aniž by blíže uvedl, v čem konkrétně měly tyto vady v řízení o jeho žádosti spočívat. U jednání soudu právní zástupkyně poukázala na žalobcův nepříznivý zdravotní stav, zdůraznila, že na Ukrajině by mu nebyla poskytnuta zdravotní péče v takovém rozsahu a na takové úrovni jako v ČR a na podporu svých tvrzení předložila lékařské zprávy, kterými byl proveden důkaz, a to konkrétně EMG vyšetření ze dne 24.10.2014, nález z neurologické ambulance ze dne 13.8.2014, propouštěcí zpráva z lůžkové stanice chirurgie o hospitalizace ve dnech 31.1.2012 až 24.2.2012. Z citovaných lékařských zpráv zjištěno, že se jedná o stav po amputaci prstů LDK pro omrzliny, nízká ampl. CMAP n. tibialis a peroneus vpravo, ulnaris vpravo, nevýbavnost SNAP n. suralis vpravo a známky akutní denervace v m.tib. ant. vpravo jsou kompatibilní s distální axonální senzomotorickou polyneuropatií dolních končetin etycké etiologie s doporučením abstinence, vyvarovat se prochlazení dolních končetin.

[10] Z obsahu správního spisu jednoznačně vyplynulo, že žalobce do České republiky přijel 2.4.2008 za prací na pracovní vízum. Na Ukrajinu se nechce vrátit, nemá se kam vrátit a obává se člověka, se kterým měl v minulosti, kdy ještě žil na Kladně, roztržku ohledně peněz a obává se, že v případě návratu by mohl být zabit. Tyto skutečnosti uváděl i v prvním řízení v roce 2011. V tomto řízení svou žádost dále odůvodnil zdravotní stavem, který se od posledního řízení změnil, má problémy s dolními končetinami a na Ukrajině by mu nebyla poskytnuta zdravotní péče odpovídající úrovni v České republice. Žalobce tedy neuvedl žádný důvod pronásledování na Ukrajině, který jej donutil zemi původu opustit. Obavu z návratu spojuje s obavou před osobou, se kterou měl před několika lety na území ČR konflikt. Již opakovaně bylo judikováno, že skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu. Žalobce ani netvrdil, že by jeho problémy byly spojeny s činností státních orgánů domovského státu vůči němu. Vzhledem k uvedenému soud dospěl k závěru, že úvaha správního orgánu o nesplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany je správná a zákonná. Správní orgán vycházel z informací podaných žadatelem a informací o zemi původu, které si sám obstaral z různých zdrojů. Správní orgán spolehlivě zjistil skutečný stav věci a své rozhodnutí přesvědčivým způsobem odůvodnil. Žalovaný svým postupem neporušil žádná ustanovení správního řádu, na která žalobce v žalobě poukazoval.

[11] Soud neshledal pochybení žalovaného ani při vyhodnocení otázky udělení doplňkové ochrany. K posouzení udělení doplňkové ochrany z tohoto důvodu je klíčovou otázkou posouzení, zda by žalobci hrozilo v případě návratu do vlasti skutečné nebezpečí vážné újmy. Závažnou újmu podle citovaného ustanovení je správní orgán povinen se zabývat, je-li žadatelem o mezinárodní ochranu namítána nebo vyjde-li v průběhu správního řízení jinak najevo. V souzené věci správní orgán plně akceptoval svou povinnost zabývat se i situací v zemi původu a své povinnosti dostál. Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště (§ 14a odst. 1 zákona o azylu). Za vážnou újmu se považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (§ 14a odst. 2 zákona o azylu). Soud konstatuje, že žalovaný se podrobně ve svém rozhodnutí touto otázkou zabýval a soud se s názorem žalovaného i za současné situace ztotožnil.

[12] Žalobce nesplňuje uvedené podmínky, neboť nebylo zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl vrácen do své vlasti, hrozilo by mu

skutečné nebezpečí vážné újmy, jak je v tomto odstavci výše uvedeno. Vážná újma, i pronásledování, může osobě hrozit sice nejen ze strany státu, ale i ze strany nestátních subjektů, tedy i soukromých osob. Je všeobecně známo, že na Ukrajině t.č. existují vnitřní konflikty, které započaly v roce 2013. Tyto vnitřní nepokoje však nepostihují celé území Ukrajiny, jsou soustředěny zejména v převážně ruský mluvících oblastech a městech na jihovýchodní Ukrajině. Místem pobytu žalobce na území Ukrajiny byl Užhorod ležící v západní části Ukrajiny, tedy místo, kam ozbrojené boje nezasahují. Ozbrojený konflikt na Ukrajině nevykazuje takovou intenzitu, že by civilista v případě návratu do země byl vystaven jen z důvodu pouhé své přítomnosti na území vážnému ohrožení života nebo své integrity.

[13] Jako hlavní důvod žalobce uváděl zdravotní stav. Je nesporné, že žalobce má zdravotní potíže s dolními končetinami, kdy je po amputaci pěti prstů levé dolní končetiny pro omrzliny, t.č. v uspokojivém stavu s doporučením abstinence a vyvarování se prochlazení dolních končetin. Žalobce však nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany ani z tohoto důvodu. Nelze jistě vyloučit, že lze doplňkovou ochranu udělit cizinci i z důvodů nedostatečné úrovně zdravotní péče v zemi původu; tato nedostatečnost by však musela dosahovat úrovně, kterou by bylo možno označit za mučení nebo nelidské či ponižující zacházení. Pouhá rozdílná úroveň zdravotní péče, která jako taková je poskytována k léčení daného onemocnění v zemi původu ve srovnání s úrovní země, kde cizinec žádá o azyl, nemůže být chápána ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu. Nelze totiž citované ustanovení vyložit tak, že na tuto ochranu mají nárok všichni žadatelé o azyl, pokud v zemi, kde o něj žádají, je zdravotnická péče na vyšší úrovni než v zemi žadatelova původu, je-li v jejich zemi léčba daného onemocnění zdravotnickými institucemi poskytována (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Azs 30/2007-69). Ze zpráv, které jsou obsahem správního spisu, konkrétně informace Belgického úřadu pro cizince z 20. března 2014 je na Ukrajině státní a soukromé zdravotní pojištění, neexistuje systém povinného zdravotního pojištění. V systému státní zdravotní péče jsou odborné konzultace bezplatné, kvalita péče je vyšší v soukromém sektoru, poněvadž se používají modernější diagnostické přístroje a modernější léčebné metody. Žalobcovo zdravotní postižení není takového speciálního charakteru, jehož léčba by byla možná toliko v České republice.

[14] Soud konečně přisvědčil žalovanému i v otázce neudělení humanitárního azylu i přes zjištěný zdravotní stav. Na udělení humanitárního azylu není právní nárok, a proto je výhradně na posouzení žalovaného, zda žadatelovu konkrétní situaci podřadí pod ustanovení § 14 zákona o azylu. Žalovaný neshledal onemocnění žalobce natolik závažným, že by jej bylo vůbec možno klasifikovat jako osobu zvláště těžce nemocnou; žalovaný svůj názor ohledně této formy azylu podrobně odůvodnil ve svém rozhodnutí (str. 6 rozhodnutí) a soud na toto odůvodnění odkazuje.

[15] Na závěr soud již jen zdůrazňuje, že důvody pro poskytnutí azylu jsou zákonem vymezeny poměrně úzce a nepokrývají celou škálu porušení lidských práv a svobod, která jsou jak v mezinárodním, tak ve vnitrostátním kontextu uznávána. Institut azylu je aplikovatelný v omezeném rozsahu, a to pouze pro pronásledování ze zákonem uznaných důvodů, kdy je tímto institutem chráněna toliko nejvlastnější

existence lidské bytosti a práva a svobody s ní spojené, třebaže i další případy vážného porušování ostatních lidských práv se mohou jevit jako natolik závažné, že by na ně taktéž bylo možno nahlížet jako na pronásledování (například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.9.2005, č.j. 5 Azs 125/2005-46).

[16] Pokud je odkaz na porušení článků kvalifikační a procedurální směrnice, jak je uvedeno v odstavci [2] tohoto rozsudku, pak ani tyto žalobní body soud neshledal důvodnými, neboť žalovaný si zajistil dostatečné informace z nezávislých zdrojů a v jejich kontextu vyhodnotil žalobcova tvrzení. Žalovaný se také dostatečně vypořádal s otázkou pronásledování, přičemž vycházel nejen ze skutečností, které žalobce uvedl, nýbrž i z obecných informací o zemi původu a své rozhodnutí dostatečně a přesvědčivě odůvodnil.

[17] Po provedeném řízení soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s

[18] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu vzniklých nákladů neuplatnil a podle soudního spisu mu ani žádné náklady řízení nevznikly.

[19] Právnímu zástupci žalobce JUDr. Janě Brhlové byla přiznána náhrada nákladů řízení v částce **8.876,- Kč**. Tato sestává z odměny za dva úkony právní služby (2 x 3.100,- Kč) dle § 11 odst. 1 písm. b/, d/ ve spojení s ust. § 9 odst. 4 písm. d) bez aplikace ustanovení § 12a vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši **6.200,- Kč**. Dále byl přiznán dvakrát režijní paušál dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, tj. **600,- Kč**, náklady cestovného při použití osobního vozidla KIA SPORTAGE, rz. X, při vzdálenosti Ostrava - Havířov a zpět 50 km v částce **336,- Kč** (průměrná spotřeba 7,4 l/100 km BA 95, ceny pohon. hmot dle vyhl. 328/2014 Sb. 35,90 Kč a sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel 3,70 Kč) plus promeškaný čas dle § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. za 2x půlhodiny, tj. **200,- Kč**. Advokátka je plátcem daně z přidané hodnoty, proto částka **7.336,- Kč** byla navýšena o částku **1.540,- Kč** (21 %), na celkovou částku **8.876,- Kč**.

[20] Částka 8.876,- Kč bude zástupci žalobce vyplacena tak, jak uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

[21] Výrok IV. je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 věta první za středníkem s.ř.s., dle kterého stát platí odměnu ustanovenému advokátovi.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

pokračování

- 8 -

62Az 11/2014

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 25.3.2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně